
Andrea Lédlová

Studium:

2011–2017 AVU ateliér kresby Jiřího Petrboka
2016 Stáž v ateliéru sochy Lukáše Rittsteina

2015 stáž v ateliéru malby Vladimíra Skrepla
2006–2010 SUŠG v Jihlavě

Andrea Lédlová (nar. 1990 v Havlíčkově Brodě) vytváří specifický druh ironické poetiky zabývající se transformací dětských hraček a idolů v odosobněnou říši démonických hrdinů, nesoucích v sobě celé spektrum rozporných, či přímo negativních zkušeností. Hračky jako predátory požírají jistotu paměti a zároveň problematizují horizonty „dospělé“ budoucnosti. Je to věčné, nikdy nekončící vyprávění, které se odvíjí ve směru od žánru poetické pohádky směrem k psychóze a hororu, vyjadřující, neméně metaforicky nežli pohádka, bezhlavý boj o vlastní existenci, se všemi a se vším. Otázky po smyslu bytí, tedy po tom, co vyplňuje matrix mezi hračkami, které zmizely z výlohy obchodu, aby naplnily radost dítěte, se u Lédlové vyhybají filozofickým pojmovým konstrukcím i běžnému výtvarnému repertoáru v rámci ustálených disciplín a žánrů. Statická kresba a socha jako by nestačily k vyjádření neustálých proměn, jež se, až manicky, generují v kladených otázkách a v jejich zrychlených kulturních metamorfózách. Proto tendence autorky k překračování hranic médií směrem k šitému objektu a instalaci (tvorba environmentu). Že „dospělé“ médium filmu, jak již vizionářsky předpověděl Walter Benjamin, inkorporuje a přetaví v hollywoodské továrně na sny celé dějiny lidstva (to, co bylo vyprávěno ústně, tištěno jako knihy a uchováváno v archivu jako písemnosti či v muzeu jako předměty) a že to, co zbude, bude jen neustále opakovaný, a tedy nikdy nekončící stereotyp personalizovaného příběhu, který věčnost omezí na dojemnou závěrečnou scénu (Happy End), je jedna věc. Druhý je fakt neuvěřitelné akcelerace, kterou umožnila digitální kultura a sociální síť, jež de facto jakoukoliv obecně lidskou paměť přemazávají a zakládají pouze své vlastní dějiny, dějiny neustále množených, aktualizovaných a ukládaných digitálních záznamů. Tento proces digitalizace všeho, díky kterému se stává také vše dostupným, má ale opačný efekt nežli ten, který byl patrně na začátku sledován. Všeobecná dostupnost Všeho ve výsledku znamená nezájem o nic, eskalaci velké nudy, prostodu a prokrastinace, kterou se lidská civilizace každodenně prokusuje tam a zase zpět, a utrácí tak energii a čas.

Právě na tuto kulturní situaci bezradnosti a přešlapování na místě reaguje svou prací Andrea Lédlová. Název výstavy „Co tě nesežere, to tě nesežere“ je nic neřešící, skoro bychom mohli říci „prázdný výrok“. Prázdné konstatování. To se stává klíčem k dílu autorky.

Konstelace kreseb, obrazů a šitých objektů jako by rekonstruovala pomíjivý okamžik, v němž do sebe vše zapadá jako „pravda o světě a jeho smyslu“. Tato pomyslná „rekonstrukce“ však od začátku není brána vážně. Skepse a ironie tu předchází tvar. Konec vyprávění předchází začátek. Vše se bortí samo do sebe, pod tlakem opakování a rychlosti, s níž ubíhá čas v bezčasí dneška. Metavyprávění je zacykleno v kruhu. Jungiánská zvířata stejně jako titáni a hrdinové dávných mýtů (např. sv. Jiří) se proměňují v podivné křížence, jež v sobě nenesou poselství, nýbrž zmatenost, egoismus, narcismus a chaos. V případě autorčina opakujícího se motivu „psokonež“ je tajemství rozvíjející se imaginace uloženo ve východisku jednoho konkrétního rodinného vyprávění uloženého v paměti. Je zpřítomněným poselstvím z dětství. Jak ukazuje výstava, i každá rodina má své meta-vyprávění, své dějiny a svou minulost. Malé se opakuje ve větším. Situace a struktura celku odrážejí své předpoklady v detailech a elementech, které nejprve příběh budují v čase, aby byl posléze kriticky přehodnocen a přetaven v novou kvalitu.

Výstavy samostatné (výběr):

- 2018 „Platónův jednoželec“ s Kateřinou. D. Drahošovou, Lázně – Oblastní galerie Liberec
- 2017 „Zlatá socha“ Galerie Altán Klamovka, Praha
- 2015 „Něco ve sklepeš“ s Petrem Gruberem, Galerie výtvarného umění v Havlíčkově Brodě
- 2013 „První výstava“, Studio Alta, Praha

Výstavy skupinové (výběr):

- 2018 „Ten, kdo chodí kolem“, Galerie Meetfactory, Praha
- „Sokolovský zázrak“, Výstavní a koncertní síň v kostele sv. Antonína Paduánského, Sokolov
- 2017 „Finalisté ceny EXIT 2017“, Galerie E. Filly, Ústí n. L.
- „Mezinárodní výstava PATA – výměna databáze mezi Českem a Německem“, Galerie Kabinet T, Zlín
- „New wave – diplomanti AVU 2017“, Veletržní palác, Praha
- „Socha 1 z pražské AVU na Václavském náměstí“, Praha
- „6. návštěva sbírky manželů Zemanových“, Galerie Sladovna, Žatec
- 2016 „Prague now“, Clam-gallasův palác, Praha
- 2015 „Pavilon 34“, Galerie 1. patro, Praha
- „Jehla v kupce sena“, Topičův salon, Praha
- „Via young art“, Galerie Via art, Praha